

СТАНОВИЩЕ

от доц. д-р Борян Георгиев Янев

(Филологически факултет, ПУ „Паисий Хилендарски“)

за

дисертационния труд на **Елица Димитрова Миланова**

на тема **„Лингвокултурологичен потенциал на митонимите в руския и китайския език“**

(редовен докторант в ПН 2.1. Филология, ДП – Славянски езици, научен р-л: доц. д-р Надя Петрова Чернева)

Със заповед № Р-33-1366/21.04.2021г. на Ректора на Пловдивския университет „Паисий Хилендарски“ съм определен за член на научното жури за осигуряване на процедура по защита на дисертационен труд на тема **„Лингвокултурологичен потенциал на митонимите в руския и китайския език“** за придобиване на образователната и научна степен ‘доктор’ в област на висше образование 2. Хуманитарни науки, професионално направление 2.1 *Филология*, докторска програма *Славянски езици*.

Автор на дисертационния труд е **ЕЛИЦА ДИМИТРОВА МИЛАНОВА**, редовен докторант към катедра „Руска филология“ в ПУ „Паисий Хилендарски“ с научен ръководител доц. д-р Надя Петрова Чернева.

Представеният от Елица Миланова комплект материали на хартиен и електронен носител е в пълно съответствие с чл. 36 (1) от Правилника за развитие на академичния състав на ПУ „Паисий Хилендарски“.

Докторант Миланова притежава и необходимия брой точки във връзка с изискването за заемане на научни степени и академични длъжности в ЗРАСРБ – Хуманитарни науки, за ОНС „доктор“. Реализирала е пет публикации по темата на дисертацията, което осезателно надхвърля и специфичните изисквания на Филологическия факултет.

Дисертационният труд на тема **„Лингвокултурологичен потенциал на митонимите в руския и китайския език“** е с обем 385 нестандартни компютърни страници и е композиран в увод, две основни глави (стр. 19 – стр. 196), заключение, библиография, три съпътстващи речника (на митонимите в двата целеви езика и

кратък терминологичен речник), като в състава на работата влиза и списъкът с публикации по темата. Последният е редно да присъства само в автореферата, който Елица Миланова е изготвила в подходящ вид, обективно и в пълно съответствие със структурата, проблематиката и основните положения на дисертационния труд.

Докторант Миланова е разгледала изключително актуален проблем с малка популярност в българската лингвокултурологична традиция. Изследването има изразен лингвокултурологичен, лингвокогнитивен и етнолингвистичен характер, което го въвежда в коловоза на модерните тенденции в хуманитаристиката.

Подложеният на оценка дисертационен труд представлява изключително задълбочено и много добре структурирано изследване, което е резултат от сериозна научноизследователска работа. Има изразен иновативен и оригинален характер, както и научен потенциал, надвишаващ изискванията за малък докторат.

Целите, задачите и методологията са формулирани много сполучливо и отговарят на направените впоследствие анализи. Единствено обектът е формулиран малко тавтологично „*митоними, назоваващи митологични същества...*“ (стр. 6).

Оформените две основни глави са изчерпателни, аналогични в представянето на информацията, в които всичко е обяснено в детайли и с изразен личен почерк на авторката. Направени са интересни, напълно достоверни и много задълбочени изводи, в които ясно личи изследователската вещина и отличната подготовка на докт. Миланова.

Изключително приносно за проучването на Миланова е онагледяването на коефициента на лингвокултурологичен потенциал като сбор от фактори и субкултурни величини. В хода на работата са взети разумни изследователски решения, които авторката е обосновала много добре (да запази руския термин „былички“ като натоварен със субективна културна конотация; решения при оформянето на културните концепти, културните категории, интерпретациите на митонимите, назоваването на митологемите и много други).

Тук е моментът да спомена, че след сериозното вътрешно обсъждане на текста Елица Миланова е взела под внимание повечето от направените предложения от членовете на разширения катедрен съвет, с което текстът ѝ е станал още по-добър.

Направената реконструкция на образите от огромен оригинален корпус сама по себе си е огромен труд и научно постижение, а включването на електронни източници и примери от интернет пространството (особено като речеви агресори в извънтекстуално ниво) гарантира когнитивния характер на изследването. Солидната

ексцерпционна база е използвана целенасочено и аналитично с препратки към екзистенциалната теория на културните реалии – като инварианти и вариантни субкултурни реалии.

Използването на семиологичния подход (премислен през триъгълника на Готлоб Фреге, а защо не и в бъдеще чрез органон-модела на Карл Бюлер), както и количественото и фактологичното онагледяване на информацията, изтъкнатата функционалност на митонимите на различни лингвокултурологични нива са майсторски тънкости, умело вплетени в цялостния изследователски процес.

Ономасиологичният характер на проучването е обогатен и с отчитане на всички случаи на субкултурно уподобяване, както и при процесите на разкриване на т.н. приказна мултивселена, което е гарантирало успеха на предложената в резултат на това функционална класификация в двата съпоставени езика.

Изключително прецизен и точен е анализът на ключовите елементи от структурата и функциите на митологичните същества (главя, тяло, атрибути, крайници и др.), който напълно отговаря на целите за представяне на специфична лингвокултурологична картина, премислена през призмата на митологията. Целият процес е демонстриран на фона на представената етапност в измеренията на приказността, в които са отчетени с вещина трансформациите в образите при трансжанровизацията им (мит – приказка).

Силно впечатление и възхита будят предложените речници в края на дисертацията – и като структура, и като съдържание.

Елица Миланова притежава необходимите теоретични знания и професионални умения за самостоятелно провеждане на научно изследване, което в голяма степен се дължи на умелото научно ръководство, което е имала, в лицето на доц. Надя Чернева.

Приносите на изследването са описани коректно в автореферата на дисертационния труд.

Бих искал да споделя, че познавам Елица Миланова отдавна. Тя е упорита, трудолюбива и последователна в работата си, а като човек е отзивчива и сърдечна, предпочитан партньор в университетските и извънуниверситетските дела. Свидетел съм на нейния добросъвестен труд, продиктуван от интересите ѝ в областта на лингвокултурологията. Работата с Елица е удоволствие, защото винаги е увенчана със завиден успех. Това личи и от участието ѝ в редица научни проекти на

Пловдивския университет, както и от удовлетвореността и резултатите от страна на студентите, които обучава.

Препоръчвам на Елица Миланова да публикува своето изследване, за да може по-широк кръг от изследователи да се запознаят с него и за да могат нейните идеи и изводи да добият по-голяма популярност, защото трудът ѝ го заслужава.

В заключение ще подчертая, че дисертационният труд съдържа научни и научно-приложни резултати, които представляват оригинален принос в науката и отговарят на всички изисквания на ЗРАСРБ, Правилника за прилагането му, както и на Правилника на ПУ „Паисий Хилендарски“.

Докторският труд показва, че Елица Димитрова Миланова притежава задълбочени теоретични знания, като демонстрира качества за самостоятелно провеждане на научно изследване, за практически анализ на собствен емпиричен материал, както и умения за професионална компаративна работа.

Поради изложеното становище убедено давам своята положителна оценка за проведеното изследване, представено от дисертационния труд, автореферата, постигнатите резултати и приноси, и препоръчвам на почитаемото научно жури да присъди образователната и научна степен ‘доктор’ на Елица Димитрова Миланова в област на висше образование 2. Хуманитарни науки, професионално направление 2.1. Филология, докторска програма Славянски езици, като пожелавам на авторката още много творчески успехи.

Автор на становището:

доц. д-р Борян Янев

20.05.2021 г.